

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός. Απόφασης: 830

Έτος: 1985

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 830/1985

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκείμενον εκ των μελών αυτού Θ. Κουρουσοπούλου, Προέδρου, Β. Λεονταρίτη, Δ. Παΐζη, Μ. Δεκλερή, Σπ. Νικολάου, Χρ. Φατούρου, Π. Αθανασοπούλου, Τ. Κουνδούρου, Γ. Γραΐγου, Χρ. Μακρίδη, Κ. Γ. Χαλαζωνίτη, Χρ. Γεραρή, Ν. Παπαδημητρίου, Συμβούλων της Επικρατείας, Μ. Βροντάκη και Δ. Μπριόλα, Παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσία εν τω ακροατηρίω του τη 1η Φεβρουαρίου 1985, παρόντος και του Γραμματέως του Συμβουλίου Αντ. Τζωρτζάκη, ίνα δικάση την κατωτέρω εκτιθεμένην υπόθεσιν επί τη από 17ης Οκτωβρίου 1984 αιτήσει:

τ ο υ Η. Ρ. Α. του KERIM, Τούρκου υπηκόου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ε. Αθηναίας αρ. 15, παραστάτος δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ευαγ. Μαχαίρα (Α.Τ. 4/84), δυνάμει πληρεξουσίου,

κ α τ ά του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, παραστάτος δια του Ρίζου Αντωνακοπούλου, Συμβούλου της Διοικήσεως,

π ε ρ ί ακυρώσεως της υπ' αριθμ. 9135/5332/27.7.1984 αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.

Α κ ο ύ σ α ν του Εισηγητού, Συμβούλου της Επικρατείας Μ. Δεκλερή, αναγνόντος και αναπτύξαντος την έκθεσιν αυτού.

Α κ ο ύ σ α ν του πληρεξουσίου του αιτούντος, αναπτύξαντος και προφορικώς τους λόγους της υπό κρίσιν αιτήσεως και αιτησαμένου την παραδοχήν αυτής και του αντιπροσώπου του Υπουργού, αιτησαμένου την απόρριψιν ταύτης.

Ι δ ό ν τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σκεφθέν κατά τον Νόμον

Επειδή δια της υπό κρίσιν αιτήσεως, δι' ήν κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολον (αριθμ. γραμμ. 3351787-9, 653627-9, 416785/84), ο αιτών αλλοδαπός ζητεί εμπροθέσμως και νομοτύπως την ακύρωσιν της υπ' αριθμ. 9135/5332/27.7.1984 αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, δι' ής απερρίφθη αίτησις αυτού περί αναγνωρίσεώς του ως "πρόσφυγας" και υπαγωγής του εις το νομικόν καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης (28.7.1951), κυρωθείσης δια του Ν.Δ.

3989/1959, και δεν χορηγήθη εις αυτόν άσυλον.

Επειδή το έννομον συμφέρον του αιτούντος προς άσκησιν της υπό κρίσιν αιτήσεως δεν επηρεάζεται εκ του ότι, κατά τας παρεχομένας υπό της Διοικήσεως πληροφορίας, εις τούτον χορηγήθη ήδη άδεια παραμονής εις την Χώραν μέχρις 28.8.1985 λόγω του γάμου ον συνήψεν εν τω μεταξύ μεθ' Ελληνίδος, διότι δια της αιτήσεώς του ο αιτών επιδιώκει, πέραν αυτού, την υπαγωγήν του εις το νομικόν καθεστώς της ειρημένης Διεθνούς Συμβάσεως, συνεπαγομένην την απονομήν των δικαιωμάτων τα οποία συνδέονται με την νομικήν θέσιν του πρόσφυγος. Επειδή, κατά το άρθρον 1Α της εν Γενεύη συναφθείσης από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, κυρωθείσης δια του Ν.Δ. 3989, ως τούτο ετροποποιήθη δια του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος δια του Α.Ν. 389/1968, ο όρος "πρόσφυξ", εν τη εννοία της συμβάσεως ταύτης, εφαρμόζεται επί παντός προσώπου, το οποίον, συνεπεία δεδικοιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητος, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της Χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της Χώρας ταύτης. Κατά την έννοιαν της ανωτέρω διατάξεως, το πρόσωπον, το οποίον, αφικνούμενον, εν Ελλάδι, ζητεί την αναγνώρισίν του ως πρόσφυγος, δεν είναι απαραίτητον να προέρχεται κατ' ευθείαν εκ της Χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα, αρκούντος ότι ευρίσκεται εκτός αυτής συνεπεία δεδικοιολογημένου φόβου διώξεως λόγω των εν τη διατάξει ειδικώς αναφερομένων καταστάσεων. Επομένως, συντρεχόντων των λοιπών όρων της διατάξεως, ο πρόσφυξ δύναται να αφικνήται και εκ τρίτης χώρας, εφ' όσον, όμως, πάντοτε υφίσταται δεδικοιολογημένος φόβος διώξεώς του εις την Χώραν της οποίας έχει την υπηκοότητα.

Επειδή, εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ του φακέλλου, ο αιτών, Τούρκος υπήκοος κουρδικής καταγωγής, αφίχθη εν Ελλάδι, προερχόμενος εκ Δυτική Γερμανίας, εις ήν διέμενε από του έτους 1979. Ούτος, κατά τα ειδικώτερον εν τη από 22.2.1984 αιτήσει του προς τον Υπουργόν Δημοσίας Τάξεως εκτιθέμενα, ισχυρίσθη, ότι καταζητείται εν Τουρκία ως μέλος Οργανώσεως Νεολαίας (Ι.Γ.Δ.), τεθείσης εκτός νόμου, υπό την ιδιότητα δε ταύτην είχε μετάσχει εις κινητοποιήσεις και δραστηριότητας της οργανώσεως ταύτης εν Δυτική Γερμανία κατά του στρατιωτικού καθεστώτος εν Τουρκία, ότι μέλη της οικογενείας του (και δη οι αδελφοί του Η. και Μ.) έχουν ήδη συλληφθή, κακοποιηθή ή θανατωθή υπό των αρχών εν Τουρκία, ότι ούτος ήδη από του έτους 1980 επεδίωξεν ανεπιτυχώς να τύχη ασύλου εις Δυτικήν Γερμανίαν, επικαλούμενος την κουρδικήν καταγωγήν του. Εν όψει πάντων των ανωτέρω, ο αιτών προέβαλεν ότι ευρίσκεται εκτός της Χώρας του συνεπεία δεδικοιολογημένου φόβου διώξεως εν αυτή λόγω των πολιτικών πεποιθήσεών του και ως εκ τούτου τυγχάνει "πρόσφυξ" εν τη εννοία του άρθρου 1 της ειρημένης Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης. Δια της προσβαλλομένης αποφάσεώς του ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως έκρινεν ότι ο αιτών "α) δεν συγκεντρώνει τα απαραίτητα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία (απειλή ζωής, δεδικοιολογημένο φόβο διώξεως κ.λπ.) τα οποία προϋποθέτει η Σύμβαση Γενεύης 1951 και το Συναφές Πρωτόκολλον Ν. Υόρκης 1967 για την αναγνώρισιν της ιδιότητος του πρόσφυγα, β) πρόκειται για οικονομικό μετανάστη που ήρθε στη Χώρα μας από Δυτ. Γερμανία". Η ανωτέρω αιτιολογία είναι, καθ' ό μεν μέρος επικαλείται την διαμονήν του αιτούντος εν Δυτική Γερμανία, μη νόμιμος, διότι, κατά τα προεκτεθέντα, μόνη η άφιξις του πρόσφυγος εκ τρίτης Χώρας δεν αποκλείει την ιδιότητα ταύτην, εφ' όσον συντρέχουν οι λοιποί νόμιμοι όροι δια την αναγνώρισίν της. Κατά τα λοιπά δε, η αιτιολογία αύτη είναι εντελώς άοριστος, διότι αρνείται απλώς την συνδρομήν των όρων του νόμου, χωρίς να εκτιμά ειδικώς, ως έδει, τους ειρημένους συγκεκριμένους ισχυρισμούς του αιτούντος επί τη βάσει των προσκομισθέντων στοιχείων (και ιδίως της από 2.7.1980 αποφάσεως της Γερμανικής Επιτροπής αναγνωρίσεως αλλοδαπών προσφύγων), ενώ, εξ άλλου, ο χαρακτηρισμός του αιτούντος ως οικονομικού μετανάστου εις ουδέν στοιχείον του φακέλλου ευρίσκει έρεισμα. Όθεν, η προσβαλλομένη απόφασις είναι ακυρωτέα, δια

τους ανωτέρω λόγους, βασίμως προτεινομένους κατ' ορθήν ερμηνείαν του δικογράφου της υπό κρίσιν αιτήσεως.

Διά ταύτα

Δέχεται την υπό κρίσιν αίτησιν.

Ακυροί την υπ' αριθμ. 9135/5332/27.7.1984 απόφασιν του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, κατά τα εν τω αιτιολογικώ.

Διατάσσει την απόδοσιν του παραβόλου.

Επιβάλλει εις βάρος του Δημοσίου την δικαστικήν δαπάνην του αιτούντος εκ δραχμών δέκα τεσσάρων χιλιάδων (14.000).

Εκρίθη και απεφασίσθη εν Αθήναις τη 19η Φεβρουαρίου 1985, εδημοσιεύθη δ' αυτόθι τη 26η ιδίου μηνός και έτους.

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματεύς